

สำรวจความคิดเห็นที่มีต่อรายวิชาสังคมและวัฒนธรรมญี่ปุ่นของนักศึกษา สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

วิลาวัลย์ หงษ์อนุรักษ์¹

¹ ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

Received 20/08/2020 Revised 15/09/2020 Accepted 18/10/2020

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความคิดเห็นที่มีต่อรายวิชาสังคมและวัฒนธรรมญี่ปุ่นของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ประชากรจำนวน 66 คน เครื่องมือในการวิจัย คือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัย ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นต่อรายวิชาโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดในทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านการวัดผลและการประเมินผล ($\bar{X} = 4.70$) ด้านบุคลิกลักษณะของอาจารย์ ($\bar{X} = 4.61$) ด้านการสอนและเทคนิคการสอน ($\bar{X} = 4.62$) ด้านสื่อประกอบการสอน ($\bar{X} = 4.57$) ผู้วิจัยพบว่าด้านสื่อประกอบการสอนเป็นลำดับที่น้อยที่สุด ดังนั้นจึงควรพัฒนาสื่อการเรียนการสอนเพื่อกระตุ้นความสนใจหาสิ่งเร้าดึงดูดผู้เรียน โดยการออกแบบพัฒนาบทเรียนมัลติมีเดียช่วยสื่อการสอนประเภทแอปพลิเคชันเพื่อให้บทเรียนมีความน่าสนใจ ชูใจในการเรียน และสามารถค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง

คำสำคัญ: สำรวจความคิดเห็น, สังคมและวัฒนธรรมญี่ปุ่น

**Students' Opinions Towards Japanese Society and Culture Course in
Japanese Program, Department of Oriental Languages
Faculty of Humanities and Social Sciences
Chiang Mai Rajabhat University**

Vilawan Honganurak¹

¹ Department of Oriental Languages, Faculty of Humanities and
Social Sciences, Chiang Mai Rajabhat University

Received 20/08/2020 Revised 15/09/2020 Accepted 18/10/2020

Abstract

This research aimed to study students' opinion towards the Japanese Society and Culture course as part of the Japanese program, Department of Oriental Languages, Faculty of Humanities and Social Sciences, Chiang Mai Rajabhat University. The population in this study consisted of 66 students who enrolled in the Japanese Society and Culture course in the first semester of 2019 academic year. In the process, data analysis was employed, and mean, percentages, and standard deviation were then calculated. Research findings revealed that overall students' opinions were generally at high levels in all aspects relating to this course. The evaluation indicated an overall mean of ' $\bar{X} = 4.70$ ', followed by the personality of the lecturer at ' $\bar{X} = 4.61$ '. Moreover, teaching and teaching techniques scored at ' $\bar{X} = 4.62$ ', and teaching materials showed a mean of ' $\bar{X} = 4.57$ ', respectively. The score of the teaching materials was the lowest, which is an indication that there is a need for further development of such materials in order to stimulate and attract students' interest. This can be further achieved by designing and developing multimedia instructions with relevant applications to make the lessons more interesting and to encourage self-study.

Keywords: Opinion, Japanese society and culture

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ประเทศไทยมีความนิยมในการเรียนภาษาญี่ปุ่นในฐานะภาษาต่างประเทศแพร่หลายไปอย่างกว้างขวางไม่เพียงแต่ในระดับอุดมศึกษาเท่านั้น ในระดับโรงเรียนก็มีโรงเรียนที่เปิดสอนภาษาญี่ปุ่นเพิ่มมากขึ้น และมหาวิทยาลัยในประเทศไทยหลายแห่งมีหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาญี่ปุ่นซึ่งถือว่าเป็นภาษาต่างประเทศที่ได้รับความนิยมอย่างกว้างขวาง และมีจำนวนผู้เรียนเพิ่มขึ้นมากเรื่อย ๆ (สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นภาควิชาภาษาตะวันออก คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2562) รวมถึงมหาวิทยาลัยราชภัฏต่าง ๆ ทั่วประเทศ ด้วยเช่นกัน

จากสถิติของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยในปี พ.ศ. 2562 พบว่ามีนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นเข้ามาประเทศไทย 1,806,340 คน เพิ่มขึ้นจากปี 2561 คิดเป็นร้อยละ 9.07% (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2563) ยิ่งทำให้ผู้ที่มิศกยภาพทางด้านภาษาญี่ปุ่นเป็นที่ต้องการของหน่วยงานต่าง ๆ มากขึ้น เพราะในช่วงหลายปีที่ผ่านมาศิลปะและวัฒนธรรมของประเทศญี่ปุ่นเข้ามามีบทบาทในสังคมไทย อาทิ อาหารญี่ปุ่น เพลงญี่ปุ่น ละคร หรือการ์ตูนญี่ปุ่น สิ่งเหล่านี้ล้วนซึมซับกลายเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันของคนไทยโดยไม่รู้ตัว จึงทำให้นักเรียน นักศึกษา และบุคคลทั่วไป มีความต้องการและให้ความสนใจศึกษาภาษาญี่ปุ่นเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก

อีกทั้งการเดินทางเข้ามาพำนักระยะยาวของคนญี่ปุ่นในจังหวัดเชียงใหม่ด้วยหลังเกษียณ จำนวนคนญี่ปุ่นที่เข้ามาพำนักระยะยาวในจังหวัดเชียงใหม่เพิ่มขึ้นทุก ๆ ปีเป็นผลมาจากปัจจัยผลักดันจากญี่ปุ่น และปัจจัยดึงดูดจากไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งทัศนคติต่อการดำเนินชีวิตหลังวัยเกษียณเพื่อการปรับตัวในการดำเนินชีวิตและปฏิสัมพันธ์กับคนไทยได้อย่างราบรื่น (สุตปรารธนา ดวงแก้ว, 2555)

ภาษา คือ สัญลักษณ์ที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการสื่อสาร เพื่อให้เกิดความเข้าใจระหว่างคนในสังคม เป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างความสัมพันธ์อันดี และยังเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ในทุก ๆ ด้าน (ปานเสก

อาทรธุระสุข, 2557, น. 3) อันจะนำมาซึ่งความรู้ ความเข้าใจในสังคม วัฒนธรรม รวมทั้งเศรษฐกิจ การค้าที่มีขยายตัวอย่างรวดเร็วในยุคโลกาภิวัตน์ การเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศให้กับกำลังคนในชาติ เท่ากับเป็นการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศในระดับเวทีโลก ซึ่งจะก่อให้เกิดความตื่นตัวในการพัฒนาทักษะด้านภาษาต่างประเทศของตัวเองกันมากขึ้น (เปรมวดี ณ นครพนม, 2550)

อย่างไรก็ตาม การจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทยยังมีปัญหาอยู่หลายประการ ดังที่ ปานเสก อาทรธุระสุข (2557) ได้ทำวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นของนิสิตเอกภาษาญี่ปุ่น พบว่า นิสิตพยายามศึกษาภาษาญี่ปุ่นโดยนำไปใช้ในการสื่อสาร แม้ว่าความรู้ที่มีอยู่ยังไม่เพียงพอที่จะไปใช้ได้อย่างครอบคลุม แต่ก็ได้นำสิ่งที่มีความรู้อยู่แล้วออกมาอธิบายเพื่อสื่อความให้ผู้สนทนาเข้าใจ ทำให้การสื่อสารนั้นประสบความสำเร็จได้ ในขณะเดียวกัน ก็ยังขาดความเอาใจใส่ในการเรียนจากตำรา หรือการเรียนการสอนในรูปแบบเดิม ซึ่งมีคำศัพท์ ไวยากรณ์ จำนวน อักษรคันจิ ที่เป็นพื้นฐานของการเรียนภาษาญี่ปุ่น ในส่วนนี้ นักศึกษาควรใส่ใจการเรียนที่เป็นพื้นฐานมากขึ้น โดยที่ไม่อยู่ในสภาวะกดดันจากในห้องเรียน

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะสำรวจความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนรายวิชาสังคมและวัฒนธรรมญี่ปุ่นของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสม โดยมุ่งหวังว่าสื่อการเรียนการสอนรูปแบบใหม่ที่พัฒนาขึ้นจะเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ ทั้งในด้านการใช้ภาษา การอยู่ร่วมกันในสังคม การยอมรับในวัฒนธรรมของสองชนชาติทั้งชาวไทยและชาวญี่ปุ่น

2. วัตถุประสงค์

เพื่อสำรวจความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนรายวิชาสังคมและวัฒนธรรมญี่ปุ่นของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

3. วิธีการวิจัย

3.1 ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตการวิจัยสำรวจความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนรายวิชาสังคมและวัฒนธรรมญี่ปุ่นของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ประกอบด้วย

3.1.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ขอบเขตด้านเนื้อหาในงานวิจัยนี้ ได้แก่ ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนรายวิชาสังคมและวัฒนธรรมญี่ปุ่นของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ด้านการสอนและเทคนิคการสอน ด้านบุคลิกลักษณะของอาจารย์ ด้านสื่อประกอบการสอน และด้านการวัดและการประเมินผล

3.1.2 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาสังคมและวัฒนธรรมญี่ปุ่น จำนวน 66 คน ในภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2561

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ที่มีต่อการเรียนรายวิชาสังคมและวัฒนธรรมญี่ปุ่น โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ที่มีต่อการเรียนรายวิชาสังคมและวัฒนธรรมญี่ปุ่น ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบประเมินค่า 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ต สเกล (Likert Scale) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

ซึ่งมีเกณฑ์การประเมินสภาพการเรียนรู้วิชาสังคมและวัฒนธรรมญี่ปุ่น
ดังนี้ (Srisa-ard, 2002)

มีประสิทธิภาพมากที่สุด	มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 - 5.00 คะแนน
มีประสิทธิภาพมาก	มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 - 4.50 คะแนน
มีประสิทธิภาพปานกลาง	มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.51 - 3.50 คะแนน
มีประสิทธิภาพน้อย	มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.51 - 2.50 คะแนน
มีประสิทธิภาพน้อยที่สุด	มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 - 1.50 คะแนน

3.3 การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

การสร้างแบบสอบถามเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชา
ภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ที่มีต่อการเรียนรายวิชาสังคมและวัฒนธรรม
ญี่ปุ่น มีขั้นตอนดังนี้

3.3.1 ศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจและความคิดเห็นที่มีต่อการ
เรียนรายวิชาสังคมและวัฒนธรรมญี่ปุ่น

3.3.2 วิเคราะห์ และเลือกเนื้อหาเพื่อนำมาใช้ในการสร้างแบบสอบถาม
ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

3.3.3 สร้างแบบสอบถามโดยให้ครอบคลุมเนื้อหาตามที่กำหนดไว้ใน
ขอบเขตด้านเนื้อหา โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเนื้อหา จำนวน 3 ท่าน ด้าน
ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง
(ค่า IOC: Index of Item Objective Congruence) และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3.4 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าร้อยละ (Percentage)
และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4. ผลการศึกษา

งานวิจัยความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงใหม่ที่มีต่อการเรียนรายวิชาสังคมและวัฒนธรรมญี่ปุ่น ปรากฏผล ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ พบว่า เพศชาย มากกว่าเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 62.50 รองลงมาเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 37.50 ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 96.90 รองลงมา เป็นนักศึกษา ชั้นปีที่ 2 และ ชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 1.60 ผู้ตอบแบบสอบถามมีเกรดเฉลี่ย 3.00 – 3.99 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 67.20 รองลงมา เกรดเฉลี่ย 2.00 – 2.99 คิดเป็นร้อยละ 26.60 เกรดเฉลี่ย 1.00 – 1.99 คิดเป็นร้อยละ 6.30 ผู้ตอบแบบสอบถามเข้าเรียนต่อภาคการศึกษา พบว่า 11 - 16 ครั้ง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 92.20 รองลงมา 5-10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.80 และผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าสื่อการสอนที่ช่วยให้นักศึกษาสนใจในการเรียนมากขึ้น คือ พาวเวอร์พอยต์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.90 รองลงมา คลิปวิดีโอ คิดเป็นร้อยละ 42.20 แอปพลิเคชัน คิดเป็นร้อยละ 6.30 และเว็บไซต์สื่อการสอน คิดเป็นร้อยละ 4.70

2) ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ที่มีต่อการเรียนรายวิชาสังคมและวัฒนธรรมญี่ปุ่น ในภาพรวม ตารางที่ 1 ตารางสรุปผลความคิดเห็นในภาพรวมทุกด้าน

หัวข้อการศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านการสอนและเทคนิคการสอน	4.62	0.70	มีประสิทธิภาพมากที่สุด
ด้านบุคลิกลักษณะของอาจารย์	4.68	0.66	มีประสิทธิภาพมากที่สุด
ด้านสื่อประกอบการสอน	4.57	0.73	มีประสิทธิภาพมากที่สุด
ด้านการวัดและการประเมินผล	4.70	0.60	มีประสิทธิภาพมากที่สุด
รวม	4.64	0.65	มีประสิทธิภาพมากที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ที่มีต่อการเรียนรายวิชาสังคมและวัฒนธรรมญี่ปุ่น ในภาพรวมมีประสิทธิภาพมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีประสิทธิภาพมากที่สุดเช่นกันแต่จากตัวเลขด้านที่น้อยกว่าด้านอื่น ๆ คือ ด้านสื่อประกอบการสอนได้ลำดับคะแนน ($\bar{X} = 4.57$)

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นด้านการสอนและเทคนิคการสอน

ด้านการสอนและเทคนิคการสอน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
อาจารย์มีการแจ้งจุดมุ่งหมายรายวิชาและเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลการสอนชัดเจน	4.67	0.67	มีประสิทธิภาพมากที่สุด
อาจารย์มีการใช้เทคนิคต่างๆ ในการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้น อาจารย์มีการยกตัวอย่างประกอบการสอน	4.52	0.85	มีประสิทธิภาพมากที่สุด
อาจารย์มีการใช้คำถามเพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดการคิดวิเคราะห์	4.64	0.72	มีประสิทธิภาพมากที่สุด
อาจารย์มีการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ซักถาม	4.61	0.85	มีประสิทธิภาพมากที่สุด
อาจารย์มีการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็น	4.64	0.74	มีประสิทธิภาพมากที่สุด
รวม	4.62	0.70	มีประสิทธิภาพมากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า ด้านการสอนและเทคนิคการสอนในภาพรวมมีประสิทธิภาพมากที่สุด ($\bar{X} = 4.62$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีประสิทธิภาพมากที่สุด เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ อาจารย์มีการแจ้งจุดมุ่งหมายรายวิชาและเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลการสอนชัดเจน ($\bar{X} = 4.67$)

อาจารย์มีการใช้คำถามเพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดการคิดวิเคราะห์และอาจารย์มีการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็น อยู่ในลำดับเดียวกันคือ ($\bar{X} = 4.64$) อาจารย์มีการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ซักถาม ($\bar{X} = 4.61$) อาจารย์มีการใช้เทคนิคต่างๆ ในการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้น อาจารย์มีการยกตัวอย่างประกอบการสอน ($\bar{X} = 4.52$)

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ด้านบุคลิกลักษณะของอาจารย์

ด้านบุคลิกลักษณะของอาจารย์	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
อาจารย์เข้าสอนตรงเวลาทุกครั้ง	4.61	0.85	มีประสิทธิภาพมากที่สุด
อาจารย์ใช้วาจาที่สุภาพเหมาะสมกับนักศึกษา	4.77	0.64	มีประสิทธิภาพมากที่สุด
อาจารย์สามารถควบคุมอารมณ์ในขณะสอนได้ดี	4.52	0.96	มีประสิทธิภาพมากที่สุด
อาจารย์แต่งกายสุภาพ เรียบร้อย เป็นแบบอย่างที่ดี	4.83	0.49	มีประสิทธิภาพมากที่สุด
รวม	4.68	0.66	มีประสิทธิภาพมากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า ด้านบุคลิกลักษณะของอาจารย์ในภาพรวมมีประสิทธิภาพมากที่สุด ($\bar{X} = 4.68$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีประสิทธิภาพมากที่สุดเช่นกัน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ อาจารย์แต่งกายสุภาพ เรียบร้อย เป็นแบบอย่างที่ดี ($\bar{X} = 4.83$) อาจารย์ใช้วาจาที่สุภาพเหมาะสมกับนักศึกษา ($\bar{X} = 4.77$) อาจารย์เข้าสอนตรงเวลาทุกครั้ง ($\bar{X} = 4.61$) อาจารย์สามารถควบคุมอารมณ์ในขณะสอนได้ดี ($\bar{X} = 4.52$)

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ด้านสื่อประกอบการสอน

ด้านสื่อประกอบการสอน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
อาจารย์แจกสื่อเอกสารประกอบการสอน ล่วงหน้า	4.66	0.72	มีประสิทธิภาพมากที่สุด
อาจารย์ใช้เอกสารการสอนสอดคล้องกับ เนื้อหาที่สอน	4.72	0.68	มีประสิทธิภาพมากที่สุด
เอกสารการสอนของอาจารย์ทำให้นักศึกษา สามารถเข้าใจและเรียนรู้เนื้อหา ได้ดีขึ้น	4.45	0.96	มีประสิทธิภาพมากที่สุด
อาจารย์มีการใช้สื่อพาวเวอร์พอยต์ ช่วย เสริมให้การเรียนการสอนมีความ น่าสนใจ และสามารถค้นคว้าเพิ่มเติมด้วย ตนเองได้	4.64	0.76	มีประสิทธิภาพมากที่สุด
อาจารย์มีการใช้สื่อคลิปวิดีโอช่วย เสริมให้การเรียนการสอนมีความ น่าสนใจ และสามารถค้นคว้าเพิ่มเติมด้วย ตนเองได้	4.59	0.79	มีประสิทธิภาพมากที่สุด
อาจารย์มีการใช้สื่อแอปพลิเคชันช่วย เสริมให้การเรียนการสอนมีความ น่าสนใจ และสามารถค้นคว้าเพิ่มเติมด้วย ตนเองได้	4.41	0.99	มีประสิทธิภาพมากที่สุด
อาจารย์มีการใช้เว็บไซต์ประกอบการสอนช่วย เสริมให้การเรียนการสอนมีความ น่าสนใจ และสามารถค้นคว้าเพิ่มเติมด้วย ตนเองได้	4.50	0.91	มีประสิทธิภาพมากที่สุด
สื่อประกอบการสอนที่ใช้ ครอบคลุม เนื้อหา	4.60	0.81	มีประสิทธิภาพมากที่สุด

ด้านสื่อประกอบการสอน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
สื่อประกอบการสอนสอดคล้องกับเนื้อหา	4.69	0.66	มีประสิทธิภาพมากที่สุด
สื่อประกอบการสอนจูงใจในการเรียนมากขึ้น	4.47	0.80	มีประสิทธิภาพมาก
สื่อประกอบการสอนทำให้การเรียนรู้ได้เข้าใจส่งผลให้เกิดการเรียนรู้	4.58	0.79	มีประสิทธิภาพมากที่สุด
รวม	4.57	0.73	มีประสิทธิภาพมากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่า ด้านสื่อประกอบการสอนในภาพรวมมีประสิทธิภาพมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า 8 ข้อ มีประสิทธิภาพมากที่สุด ส่วนอีก 3 ข้อ มีประสิทธิภาพมาก ได้แก่ เอกสารการสอนของอาจารย์ทำให้นักศึกษาสามารถเข้าใจและเรียนรู้เนื้อหาได้ดีขึ้น ($\bar{X} = 4.45$) อาจารย์มีการใช้สื่อแอปพลิเคชันช่วยเสริมให้การเรียนการสอนมีความน่าสนใจและสามารถค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเองได้ ($\bar{X} = 4.41$) และสื่อประกอบการสอนจูงใจในการเรียนมากขึ้น ($\bar{X} = 4.41$)

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ด้านการวัดและการประเมินผล

ด้านการวัดและการประเมินผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
อาจารย์แจ้งให้นักศึกษาทราบถึงแนวการวัดและประเมินผล	4.69	0.66	มีประสิทธิภาพมากที่สุด
อาจารย์จัดให้มีการสอบกลางภาคและปลายภาคตามกำหนดไว้	4.78	0.55	มีประสิทธิภาพมากที่สุด
อาจารย์ได้มีการแจ้งผลการสอบให้นักศึกษาทราบหลังจากการสอบทุกครั้ง	4.72	0.60	มีประสิทธิภาพมากที่สุด
อาจารย์มีความเป็นธรรมในการให้คะแนน	4.59	0.81	มีประสิทธิภาพมากที่สุด

ด้านการวัดและการประเมินผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
อาจารย์ดำเนินการวัดและประเมินผลตามแนวทางที่ได้แจ้งไว้	4.72	0.70	มีประสิทธิภาพมากที่สุด
รวม	4.70	0.60	มีประสิทธิภาพมากที่สุด

จากตารางที่ 5 พบว่าด้านสื่อประกอบการสอนในภาพรวม มีประสิทธิภาพมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีประสิทธิภาพมากที่สุดเช่นกัน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ อาจารย์จัดให้มีการสอบกลางภาคและปลายภาคตามกำหนดไว้ ($\bar{X} = 4.78$) อาจารย์ได้มีการแจ้งผลการสอบให้นักศึกษาทราบหลังจากการสอบทุกครั้งและอาจารย์ดำเนินการวัดและประเมินผลตามแนวทางที่ได้แจ้งไว้ ($\bar{X} = 4.72$) อาจารย์แจ้งให้นักศึกษาทราบถึงแนวการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 4.69$) อาจารย์มีความเป็นธรรมในการให้คะแนน ($\bar{X} = 4.59$)

6. สรุปและอภิปรายผล

ความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ที่มีต่อการเรียนรายวิชา สังคมและวัฒนธรรมญี่ปุ่น ซึ่งคำถามจำแนกออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการวัดและการประเมินผล ด้านบุคลิกลักษณะของอาจารย์ ด้านการสอนและเทคนิคการสอน และด้านสื่อประกอบการสอน ผู้วิจัยพบว่า ผลการวิเคราะห์ทั้ง 4 ด้าน มีประสิทธิภาพสูงสุด แต่ด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านสื่อประกอบการสอน การเรียนการสอนในรายวิชานี้แต่เดิมใช้สื่อพาวเวอร์พอยต์ คลิปวีดิทัศน์และ เว็บไซต์ เป็นสื่อช่วยสอน แต่นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่า สื่อประกอบการสอนต้องน่าสนใจ สามารถจูงใจในการเรียน ช่วยเสริมสร้างกิจกรรมการเรียนการสอนได้สนุกและน่าตื่นเต้น ทำให้เข้าใจเนื้อหาการเรียนได้มากยิ่งขึ้น ก่อให้เกิดการเรียนรู้ ส่งเสริมการค้นคว้าเพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ชัยยงค์ พรหมวงศ์และคณะ (2521, น. 88) กล่าวไว้ว่า

สื่อการสอน หมายถึง อะไรก็ได้ ที่ทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างน่าสนใจ สนุก ตื่นเต้น และทำให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนการสอน

สำหรับอีก 3 ด้านนั้น นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่ามีประสิทธิภาพมากที่สุดในการเรียนรู้รายวิชาสังคมและวัฒนธรรมญี่ปุ่น เนื่องจากอาจารย์เข้าสอนตรงเวลาทุกครั้ง แต่งกายสุภาพเรียบร้อยเหมาะสม เป็นแบบอย่างที่ดี ใช้เทคนิคการสอนให้ผู้เรียนเข้าใจง่าย มีการยกตัวอย่างประกอบการสอนเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ซักถามและแสดงความคิดเห็น มีการวัดและประเมินผลที่เป็นธรรมเพราะแจ้งนักศึกษาให้ทราบผลประเมินทุกครั้งก่อนเริ่มต้นสอนบทใหม่

การพัฒนาสื่อการสอนด้วยแอปพลิเคชันบนสมาร์ตโฟนจึงเป็นแนวทางหนึ่งที่จะเพิ่มพัฒนาการของผู้เรียนจากการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ให้นักศึกษาฝึกทักษะการเรียนรู้ในรายวิชาสังคมและวัฒนธรรมญี่ปุ่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ดวงมณี แสนมัน นนทกาญจน์ ภูมิพลี และ วิภาวรรณ อารยะชัย (2561, น. 73) ได้ศึกษาการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนด้วยแอปพลิเคชันบนสมาร์ตโฟน รายวิชาโลหิตวิทยา พบว่า การใช้สื่อแอปพลิเคชันนี้เป็นการส่งเสริมกิจกรรมทางการศึกษานำเอาเทคโนโลยีไอซีทีมาใช้ร่วมกับการจัดการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งโดยประยุกต์ใช้ร่วมกับสมาร์ตโฟน นับว่าเป็นเครื่องมือที่เอื้อประโยชน์ต่อนักศึกษาผู้ที่มีอุปสรรคด้านการเรียนรู้หรือขาดทักษะและสอดคล้องกับงานวิจัย วิทยา ชีวรุโณทัย (2555) กล่าวว่าไว้ว่า คนยุคดิจิทัลเป็นกลุ่มคนที่เกิดในปี พ.ศ. 2537 - 2554 คนยุคนี้เกิดมาพร้อมกับเทคโนโลยีที่ได้รับการพัฒนาแล้วอย่างจริงจัง โดยการเปลี่ยนผ่านจากระบบอนาล็อก (Analog) ไปสู่ระบบดิจิทัล (Digital) ทำให้สิ่งต่าง ๆ นั้นเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว การพัฒนาของเทคโนโลยีนั้นส่งผลให้คนในยุคดิจิทัล มีช่องทางในการสื่อสารกันผ่านโลกออนไลน์ และนอกจากการสื่อสารแล้ววิธีการเรียนรู้ก็เปลี่ยนแปลงไปด้วยเช่นกัน โดยการเรียนรู้แบบเปิดกว้างที่มีการแบ่งปันข้อมูลความรู้ การให้คำปรึกษาหารือ คำแนะนำ เนื่องจากเป็นการสื่อสาร โดยผ่านระบบเครือข่าย

ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาสื่อการเรียนการสอนรายวิชาสังคมและวัฒนธรรมญี่ปุ่น สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น จำนวน 7 บท ได้แก่ บทที่ 1 สังคมญี่ปุ่นด้านการใช้ภาษา บทที่ 2 ต้นกำเนิดและการสืบทอดวัฒนธรรมญี่ปุ่น บทที่ 3 การกำเนิดศาสนา และศึกษาประวัติศาสตร์ญี่ปุ่นในแต่ละยุคสมัย บทที่ 4 สังคมเมืองและสังคมชนบทในญี่ปุ่น บทที่ 5 สังคมอุตสาหกรรมญี่ปุ่น บทที่ 6 การศึกษาในประเทศญี่ปุ่น บทที่ 7 สังคมญี่ปุ่นกับการเดินทางและการท่องเที่ยว ในแต่ละบทแบ่งการเรียนการสอนออกเป็น 4 ขั้นตอนดังนี้ (1) ชี้นำเข้าสู่ตัวบทด้วยวิธีดูวิดีโอ ยูทูป เว็บไซต์ แอปพลิเคชัน (2) ชี้นำฝึกหัดแบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่มย่อยตามหัวข้อ สร้างคำถามให้นักศึกษาสลับกันถามตอบ เล่นเกมและทำแบบฝึกหัดโดยดูผ่านแอปพลิเคชัน (3) ชี้นำประยุกต์ใช้ สร้างสถานการณ์จำลอง เปรียบเทียบ วิเคราะห์ สังเคราะห์ เน้นให้นักศึกษาเกิดความเข้าใจในตัวบท (4) ชี้นำสุดท้ายบททวนบทเก่า โดยให้นักศึกษานำเสนอชิ้นงาน ก่อนสอบย่อยประจำบท เพื่อเป็นการทบทวนสิ่งที่ได้เรียนรู้ของบทก่อนในลักษณะที่เพื่อนสอนเพื่อน หลังจากนั้นทำการสอนในบทต่อไป การนำเทคโนโลยีมาใช้อย่างเหมาะสมเป็นการขยายขอบเขตการเรียนรู้ออกไปอย่างกว้างขวาง ทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างรวดเร็ว ปัจจุบันสมาร์ทโฟน แท็บเล็ต เป็นที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย เนื่องจากง่ายต่อการพกพาและสะดวกต่อการใช้งานผู้วิจัยจึงคิดพัฒนาสื่อการเรียนการสอนผ่านแอปพลิเคชันบนสมาร์ทโฟนในระบบแอนดรอยด์ เพื่อความสะดวกต่อการเรียนรู้โดยไม่จำกัดเวลา ไม่จำกัดสถานที่ สืบค้นและศึกษาได้ด้วยตนเอง สำหรับนักศึกษาในยุคดิจิทัล

7. เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2563). สถิตินักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางเข้าประเทศไทย ปี 2562 (จำนวนยอดสะสมเบื้องต้น) (*International Tourist Arrivals to Thailand 2019*) (Jan - Dec). สืบค้นจาก https://www.mots.go.th/more_news_new.php?cid=527
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2551). การสร้างชุดการสอน. สืบค้นจาก <http://innosawake.blogspot.com/2008/07/4.html>

- ดวงมณี แสนม้น นนกาญจน์ จิมพลี และวิภาวรรณ อารยะชัย. (2561). การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนด้วยแอปพลิเคชันบนสมาร์ตโฟนในรายวิชาโลทิตวิทยา. วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร. 38(3), 73-89. สืบค้นจาก <http://www.tci-thaijo.org/index.php/sujthai/article/view/131258/99075>
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปานเสก อาทรธนะสุข. (2557). กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นของนิสิตวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. 22(40), 1-21.
- เปรมวดี ณ นครพนม. (2550). การวิเคราะห์กลวิธีการเรียนภาษากับความสามารถในการใช้ภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น: กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์.
- วิทยา ชีวรุโณทัย. (2555). รักและผูกพันเจเนอเรชันแซด (Genneration Z with love and care). กรุงเทพฯ: ฐานบุ๊คส์.
- สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2562). หลักสูตรอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาต่างประเทศ. สืบค้นจาก <http://www.arts.chula.ac.th/~east/japanese/graduate/moapijaafi>
- สุตปรารธนา ดวงแก้ว. (2555). การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ กรณีศึกษาการตั้งชุมชน และการปรับตัวของชาวญี่ปุ่นวัยเกษียณ. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Srisa-ard, B. (2002). *Kanwichai buangton [Basic research]*. (7th ed.) Bangkok: Suwee riyasan.